

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/83/2018
Identifikačné číslo spisu: 3017200273
Dátum vydania rozhodnutia: 04.12.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3017200273.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: ORTHOS, s.r.o., so sídlom v Trenčianskej Teplej, M. R. Štefánika 354/33, IČO: 36 686 425, právne zast.: Mgr. Michalom Urbanom, advokátom, so sídlom v Trenčíne, Šafárikova č. 12, proti žalovanej: DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom v Bratislave, Einsteinova č. 25, IČO: 35 942 436, o preskúmanie zákonnosti Zápisnice žalovaného o prerokovaní protokolu z 28. apríla 2017, č. 17730001, v spojení s Protokolom o kontrole z 21. marca 2017, č. 17730001, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 26. apríla 2018, č. k. 28Sa/9/2017-73, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 26. apríla 2018, č. k. 28Sa/9/2017-73, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alšie konanie.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) napadnutým uznesením z 26. apríla 2018, č. k. 28Sa/9/2017-73, postupom podľa § 98 ods. 1 písm. d/ Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) odmietol ako oneskorene podanú žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania Zápisnice o prerokovaní protokolu z 28. apríla 2017, č. 17730001, v spojení s Protokolom o kontrole z 21. marca 2017, č. 17730001.

2. Krajský súd mal preukázané, že Zápisnica o prerokovaní protokolu z 28. apríla 2017, č. 17730001, bola žalobcovi doručená dňa 4. mája 2017; posledný deň lehoty na podanie správnej žaloby pripadol na deň 4. júla 2017. Nakoľko žaloba bola podaná až dňa 19. júla 2017, je zrejmé, že žalobca podal žalobu až po uplynutí 2-mesačnej zákonom stanovenej lehoty na podanie správnej žaloby. Zdôraznil, že lehota na podanie správnej žaloby plynie podľa § 181 ods. 1 SSP odo dňa oznámenia napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, a nie odo dňa uplynutia 15-dňovej lehoty na vyjadrenie k návrhu mimosúdnej dohody,

ako nesprávne uvádzal žalobca v podanej žalobe.

3. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 170 písm. a/ SSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, keďže žaloba bola odmietnutá.

II.

4. Žalobca podal proti uzneseniu krajského súdu kasačnú sťažnosť.

5. Namietal, že krajský súd v konaní a pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP), a že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

6. Uviedol, že nakoľko sa jedná o špecifický druh rozhodnutia - Zápisnicu, ku ktorej sa má právo vyjadriť žalobca, a to v lehote 15 dní, je tento úkon perfektný až predmetným úkonom - vyjadrením sa a návrhom na mimosúdnu dohodu. Vzhľadom na to, lehota na podanie žaloby začala plynúť uplynutím 15-dňovej lehoty na podanie vyjadrenia, a teda lehota na podanie žaloby uplynula 8. augusta 2017 a nie 4. júla 2017, ako tvrdil krajský súd. V opačnom prípade by bol žalobca ukrátený o plynutie zákonnej 2-mesačnej lehoty na podanie žaloby.

7. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

III.

8. Žalovaná v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti z 22. júna 2018 poukázala na svoje predchádzajúce písomné podania. K veci aj s poukazom na § 69 ods. 4 a § 181 ods. 1,4 SSP uviedla, že fyzická osoba alebo právnická osoba musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy. Protokol o kontrole z 21. marca 2017, č. 17730001, bol žalobcovi preukázateľne doručený dňa 29. marca 2017, Zápisnica o prerokovaní protokolu z 28. apríla 2017, č. 17730001, bola žalobcovi doručená dňa 4. mája 2017, pričom v oboch prípadoch podal žalobca žalobu oneskorene. Dodal, že sama skutočnosť, že žalobca poslal žalovanej návrh na mimosúdnu dohodu v zmysle všeobecných zmluvných podmienok, nemala nijaký vplyv na začiatok plynutia zákonnej lehoty na podanie správnej žaloby.

9. Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť podľa § 459 písm. e/ SSP odmietol, alebo alternatívne kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietol.

IV.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že rozhodnutie je potrebné zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

11. Správny súdny poriadok upravuje právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve (§ 1).

12. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom

chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

13. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

14. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

15. Podľa § 6 ods. 2 SSP, správne sudy rozhodujú v konaniach o

- a/ správnych žalobách,
- b/ správnych žalobách vo veciach správneho trestania,
- c/ správnych žalobách v sociálnych veciach,
- d/ správnych žalobách vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia,
- e/ žalobách proti nečinnosti orgánu verejnej správy,
- f/ žalobách proti inému zásahu orgánu verejnej správy,
- g/ žalobách vo volebných veciach,
- h/ žalobách vo veciach územnej samosprávy,
- i/ žalobách vo veciach politických práv,
- j/ kompetenčných žalobách,
- k/ návrhoch v iných veciach.

16. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 581/2004 Z.z.“), zdravotná poisťovňa je povinná uzatvárať zmluvy o poskytovaní zdravotnej starostlivosti s poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti najmenej v rozsahu verejnej minimálnej siete poskytovateľov; 19) ak je verejná sieť poskytovateľov 19a) na príslušnom území menšia ako verejná minimálna sieť poskytovateľov, 19) je povinná uzatvárať zmluvy o poskytovaní zdravotnej starostlivosti s poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti v rozsahu verejnej siete poskytovateľov. 19a)

17. Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 581/2004 Z.z., zdravotná poisťovňa uhrádza na základe zmlúv uzatvorených podľa § 7 poskytnutú zdravotnú starostlivosť v rozsahu ustanovenom osobitným predpisom 25) podľa dohodnutej ceny [§ 7 ods. 9 písm. c/ alebo písm. e/]. Podkladom na úhradu zdravotnej starostlivosti je finančné zúčtovanie, ktorého obsah a štruktúru určuje úrad [§ 20 ods. 2 písm. k/], ak sa zdravotná poisťovňa s poskytovateľom zdravotnej starostlivosti v zmluve o poskytovaní zdravotnej starostlivosti (§ 7 a 7a/) nedohodnú inak.

18. Podľa § 9 ods. 1 veta prvá zákona č. 581/2004 Z.z., zdravotná poisťovňa vykonáva kontrolnú činnosť u poskytovateľov zdravotnej starostlivosti, ktorým uhrádza úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť.

19. Z obsahu súdneho spisu ako aj k nemu pripojeného administratívneho spisu žalovanej, najvyšší súd zistil, že žalovaná dňa 13. marca 2017 vykonala u žalobcu ako poskytovateľa zdravotnej starostlivosti kontrolu zameranú na kontrolu opodstatnenosti, správnosti vykázaných zdravotnej starostlivosti a úhrad výkonov 200, 204, 206, 207, 231, 217 špecializovanej zdravotnej starostlivosti. Kontrola sa vykonávala za obdobie

1. júl 2016 - 31. december 2016. Žalovaná dňa 21. marca 2017 na základe vykonanej kontroly vyhotovila Protokol o kontrole č. 17730001 so záverom konštatujúcim vo vzťahu ku kontrolovanému subjektu (žalobca) nesúlad medzi zdravotnou dokumentáciou a vykázanými výkonmi v dávkach pre zdravotnú poisťovňu. Z toho dôvodu došlo zo strany žalovanej ku kráteniu nesprávne vykázaných a

hradených úkonov v sume 344,74 eur. Na základe podaných námietok proti protokolu z 12. apríla 2017 bol predmetný protokol prerokovaný dňa 28. apríla 2017 vo forme Zápisnice o prerokovaní protokolu č. 17730001 so záverom, že zo strany žalobcu došlo k menej závažnému porušeniu povinností plynúcich z bodu 5.2 Všeobecných zmluvných podmienok, keď žalobca vykázal výkony, ktoré neposkytol. Žalovaná preto zamietla úhradu neoprávnene vykázananej zdravotnej starostlivosti v sume 343,46 eur. Dňa 3. mája 2017 vystavila faktúru číslo 17730001 na sumu 343,46 eur s dátumom splatnosti 2. júna 2017.

20. Po preskúmaní veci dospel najvyšší súd k záveru, že krajský súd konal predčasne, keď pristúpil k odmietnutiu žaloby, a to z dôvodu spočívajúcom v jej oneskorenom podaní, bez toho, aby skúmal otázku svojej právomoci v predmetnej veci konať a rozhodnúť. Žalovaná už vo svojom vyjadrení k žalobe zo 14. augusta 2017 namietala, že v predmetnej veci sa medzi žalobcom a žalovanou jedná o obchodný vzťah založený zmluvou o poskytovaní zdravotnej starostlivosti, predmetom ktorej je dojednanie rozsahu poskytovania zdravotnej starostlivosti poisťcom žalovanej a podmienok jej úhrady. Nakoľko v tomto prípade žalovaná nevystupovala v pozícii subjektu rozhodujúceho o právach a povinnostiach na úseku verejnej správy, nebola ani daná právomoc správneho súdu vec prejednať a rozhodnúť o nej. V tomto smere sa jednalo zo strany žalovanej o zásadný argument, na ktorý sa vyžadovala zo strany krajského súdu aj špecifická odpoveď. Podľa názoru najvyššieho súdu napadnuté uznesenie krajského súdu preto nespĺňa náležitosti riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia v zmysle § 139 ods. 2 SSP, keďže krajský súd sa v napadnutom uznesení vôbec nevysporiadal s námietkou, že rozhodovať o predmetnej veci nepatrí do právomoci súdu. Existenciu tejto prekážky musí súd skúmať z úradnej moci a v každom štádiu konania, keďže ide o takú prekážku konania, ktorú nemožno odstrániť. Ak súd zistí existenciu neodstrániteľného nedostatku podmienky konania, a to nedostatok právomoci, má to za následok zastavenie konania a v prípade, ak možno zistiť iný orgán, do ktorého právomoci vec patrí, aj postúpenie veci inému príslušnému orgánu po zastavení konania (§ 18 ods. 1 SSP).

21. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody najvyšší súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 462 ods. 1 SSP (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP).

22. V ďalšom konaní povinnosťou krajského súdu bude postupovať v intenciách názoru najvyššieho súdu (§ 469 SSP).

23. V novom rozhodnutí vo veci rozhodne krajský súd aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

24. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.